Dosar nr. 5r-6831/2025
4-25158112-12-5r-11112025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

06 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
Avocatului petiţionarului Ghenadie Covali
R/agentului constatator Cristina Lungu
În lipsa:
Petiţionarului Serghei Gorohov

examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de cet. ***Gorohov Serghei***, *****, împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067 şi a deciziei de sancţionare din 02.04.2025, emise de agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM, Toncoglaz Maxim, în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 10.11.2025, în Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, a parvenit spre examinare contestaţia depusă de Gorohov Serghei prin intermediul avocatului său Ghenadie Covali, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067 şi a deciziei de sancţionare din 02.04.2025, emise de agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM, Toncoglaz Maxim, în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.

În motivarea contestaţiei autorul acesteia a invocat că, în fapt, Gorohov Serghei fiind ***** (anexa 1), ***** (anexa 2), având în proprietate automobilul „Mercedes Benz”, model „E-300 TD”, a.f. *****, capacitatea cilindrică 2996 cm3/motorină, nr. de înmatriculare *****, VIN: *****. Părinţii acestuia au domiciliu în Republica Moldova, pe care îi vizitează de 2 ori pe an. În vara anului 2017, ultima dată a traversat frontiera „Platonovo-Goian” cu automobilul în cauză, venind la părinţi. După finisarea concediului, în data de 14.07.2017 familia a părăsit teritoriul Republicii Moldova şi s-au întors în Federaţia Rusă cu automobilul dat.

Susţine că, în decurs de 5 ani, vizitând părinţii, şi trecând posturile vamale interne, colaboratorii vamali nu înaintau pretenţii împotriva nescoaterii automobilului de pe teritoriul Republicii Moldova.

Menţionează că, în 2022, după începerea războiului între Ucraina şi Federaţia Rusă, trecerea frontierei între teritoriul necontrolat de organele Republicii Moldova (Transnistria)

şi Ucraina a fost blocată, şi petiţionarul a fost nevoit să părăsească Republica Moldova prin Postul Vamal de Frontieră Leuşeni. Trecând frontiera în data de 27.11.2022 (anexa 1), colaboratorii vamali l-au întrebat unde sunt 2 automobile care sunt declarate prin acţiune în 2013 şi 2017.

Astfel, petiţionarul a depus pe numele şefului Postului Vamal Sculeni o cerere prin care a solicitat să fie scoase din baza de date ca maşini declarate prin acţiune, maşinile cu nr. de înmatriculare ***** şi *****, pe motiv că primul automobil a ieşit din Moldova încă în anul 2013 şi a doua maşină a fost scoasă din Republica Moldova în anul 2017.

Din momentul depunerii acelei cereri, până în luna octombrie 2025, având mai multe traversări ale frontierei (anexa 3), petiţionarul nu a fost întrebat la vamă despre existenţa a careva automobile pe numele lui, declarate prin acţiune.

Fiind în Sankt Peterburg, în data de 25.09.2025, achitând cu cardul bancar cumpărăturile, petiţionarul a fost anunţat că pe cardul bancar este blocată sumă de 3343,14 EUR (anexa 4).

După apelul la bancă (anexa 5), petiţionarul a aflat că suma este blocată de către Executorul Judecătoresc, Butucea Ion.

Apelând la ultimul (anexa 6), petiţionarul a aflat că Executorul Judecătoresc execută documentul executoriu nr. 1359/25 din 02.04.2025 şi a trimis Contestatarului încheierea privind continuarea procedurii de executare nr. 072s-420/25 (anexa 7). Petiţionarul i-a fost explicat că acest document executoriu trebuie să fie achitat, în caz contrar, toată suma care se află pe cardul bancar nu va fi disponibilă. Pentru evitarea înăspririi acţiunilor care ar putea urma în urma executării silite, în data de 04.10.2025, de către părinţii petiţionarului a fost achitată suma de 71 782,60 MDL pentru deblocarea cardului bancar, (anexa 8), fapt prin care este demonstrată buna-credinţă a petiţionarului.

După achitare, petiţionarul a transmis Executorului Judecătoresc documentele confirmative, după ce în data de 06.10.2025 card bancar a fost deblocat. După aceasta, petiţionarul repetat sa adresat la executorul judecătoresc cu rugămintea să fie explicat totuşi pentru ce au fost blocaţi banii pe card, însă răspunsul aşa nu a fost recepţionat.

Neavând alte posibilităţi de a afla cauza blocării, petiţionarul a procurat bilet la avion şi în data de 28.10.2025 a venit în Republica Moldova şi părinţii i-au înmânat două scrisori recepţionate prin serviciul Poşta Moldovei:

Prima din partea Biroului Vamal Centru primită la data de 24.10.2025 cu nr. de urmărire DS8024837227AS în care se afla procesul-verbal de contravenţie nr. SVM 01014067 şi decizia agentului constatator din 02.04.2025 prin care petiţionarul a fost amendat cu 1300 u. c. care reprezintă 65000,00 MDL cu obligaţia de a scoate mijloc de transport cu nr. ***** de pe teritoriul RM şi decizia de regularizare nr. 1949 din 16.10.2025, (anexa 9).

A doua scrisoarea din partea executorului judecătoresc Butucea Ion din 26.09.2025 (anexa 10) cu încheiere din 26.09.2025 (anexa 7).

Astfel, cu Decizia dată nu sunt de acord pe următoarele motive de fapt şi de drept:

Consideră că decizia asupra cazului de contravenţie vamală, procesul-verbal de contravenţie nr. SVM 01014067 şi decizia agentului constatator din 02.04.2025 sunt înafara legii, întocmite cu încălcarea legislaţiei Republicii Moldova.

Despre existenţa deciziei în cauză petiţionarul a aflat în timpul prezent întrucât,

aflându-se în Federaţia Rusă cu trai permanent în Sankt-Petersburg (anexa 1) şi având necesitatea de a se folosi de contul său bancar, din motive necunoscute tranzacţiile nu erau posibile, contul era blocat.

Astfel, ca urmare, a aflat că contul bancar a fost blocat de către executor judecătoresc Butucea Ion (anexa 4) în baza deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Centru nr. SVM01014067 din 02.04.2025 (anexa 9), despre care a aflat tocmai pe data de 28.10.2025, venind în Republica Moldova.

Făcând trimitere la prevederile art. 448 alin. (1) şi art. 447^1 alin. (8) al Codului contravenţional, în acest sens menţionează că, procesul-verbal şi decizia din 02.04.2025 au fost întocmite în lipsa persoanei, fapt direct indicat în rubrica 14 al procesului-verbal contestat (anexa 9), cu menţiunea prezenţei martorului asistent Guţanu Adrian însă fără semnătura lui contrar prevederilor art. 443 alin. (6) Cod contravenţional. Prin aceste acţiuni Agentul constatator al Biroului vamal Centru Toncoglaz Maxim, a încălcat legea şi drepturile petiţionarului ca cetăţean al Republicii Moldova prin faptul că a întocmit decizia în absenţa sa şi nu şi-a onorat obligaţiunea legală de a se informa despre înştiinţarea legală a Contestatarului.

În concluzie, aceste circumstanţe servesc drept motiv din care petiţionarul solicită Instanţei repunerea în termen pentru înaintarea contestaţiei.

Cu privire la sancţiunea aplicată în privinţa lui Gorohov Serghei, ilegalitatea acesteia se demonstrează prin principiul de drept prin care normele juridice nu pot avea efect retroactiv decât în cazurile prevăzute expres de lege.

În temeiul informaţiilor expuse în procesul-verbal cu privire la contravenţie, se reţine că, la momentul întocmirii acestuia, agentul constatator a indicat sancţiunea prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional (anexa 9), în redacţia actuală, potrivit căreia omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor/vehiculelor ce urmau a fi retrase, pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, se sancţionează cu amendă de la 1300 la 1500 unităţi convenţionale.

Totuşi, conform prevederilor exprese ale art. 3 alin. (2) Cod contravenţional, legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea nu are efect retroactiv, neputând agrava situaţia persoanei care a săvârşit fapta. În consecinţă, pentru determinarea sancţiunii aplicabile, relevantă este norma în vigoare la data comiterii pretinsei contravenţii, stabilită prin pct. 4 al procesului-verbal drept 27.11.2022.

La acel moment, art. 287 alin. (8) Cod contravenţional prevedea sancţionarea faptei cu amendă de la 84 la 90 unităţi convenţionale, aceasta fiind limita legală ce trebuie aplicată cauzei date. Astfel, cuantumul amenzii de 1300 u.c., indicat conform legislaţiei ulterioare, nu poate produce efecte în prezenta cauză, întrucât ar reprezenta o aplicare retroactivă a unei norme mai aspre, interzisă de principiul legalităţii contravenţionale.

În concluzie, sancţiunea aplicată lui Gorohov Serghei este ilegală, întrucât agentul constatator a aplicat o normă contravenţională într-o redacţie ulterioară datei pretinsei fapte, care agravează răspunderea. Potrivit art. 3 alin. (2) Cod contravenţional, legea mai severă nu poate avea efect retroactiv, iar sancţiunea trebuia stabilită conform dispoziţiilor art. 287 alin. (8) Cod contravenţional valabile la 27.11.2022, ce prevedeau o amendă între 84 şi 90 unităţi convenţionale. În consecinţă, procesul-verbal urmează a fi anulat ca emis cu aplicarea eronată a legii contravenţionale în timp.

Invocă că, procesul-verbal cu privire la contravenţie este încheiat ilegal fără aducerea la cunoştinţă contravenientului a drepturilor şi obligaţiilor prevăzute de art. 384 Cod Contravenţional. Petiţionarul nu a avut posibilitate sa facă cunoştinţa cu materialele dosarului, agentul constatator nu a adus probe pertinente şi concludente, care să demonstreze vinovăţia petiţionarului, aşa cum însăşi sarcina probei, dovedirea vinovăţiei este pusă pe seama agentului constatator, iar pornind de la aceste premise se poate observa faptul că legislaţia conferă putere actelor întocmite de către agentul aflat în exercitarea atribuţiilor de serviciu, constatările sale fiind girate cu prezumţia de temeinicie şi de legalitate. Însă, organul constatator nu este în drept să examineze cauza contravenţională în lipsa persoanei împotriva căreia a fost pornit procesul contravenţional, cu excepţia cazului în care persoana îşi exprimă în mod clar dorinţa de a nu se prezenta la examinarea cauzei sale.

Menţionează că, în procesul-verbal este constatat faptul că timpul săvârşirii contravenţiei este data de 27.11.2022. Reieşind din faptul că timpul aflării mijlocului de transport pe teritoriul Republicii Moldova cu declarare prin acţiune este permis pentru 180 zile, putem constata că automobilul ar fi fost introdus în Moldova pe data de 26 mai 2022 (27.11.2022 - 180 zile = 26.05.2022). Petiţionarul declară cu toată fermitate că de pe data de 26.05.2022 el nu a fost în ţara, şi probează aceasta afirmaţie prin prezentarea copiei paşaportului în care sunt aplicate ştampile Poliţiei de frontieră (anexa 3). Respectiv, în cazul în care petiţionarul nu se afla în Republica Moldova, dispare cel puţin unul din elementele constitutive ale contravenţiei - subiect, drept consecinţă lipsa conţinutului de contravenţie.

Conform prevederilor art. 8 Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională. În prezenta cauză, procesul-verbal privind contravenţia a fost întocmit de Serviciul Vamal abia în anul 2025, deşi contravenientul depusese încă din anul 2022 o cerere prin care solicita scoaterea din baza de date a informaţiilor eronate, automobil fusese scos de pe teritoriul Republicii Moldova în anul 2017. În loc ca autoritatea vamală să verifice şi să corecteze evidenţele, aceasta a folosit cererea depusă drept temei pentru iniţierea procedurii contravenţionale, procedură care nu ar fi fost declanşată în lipsa acesteia. în aceste condiţii, nu poate fi imputată contravenientului nici vinovăţie, nici imprudenţă, întrucât acesta a fost cel care, din proprie iniţiativă, a informat Serviciul Vamal despre situaţia reală a mijloacelor de transport, acţionând cu bună-credinţă pentru corectarea erorilor din evidenţele autorităţii.

În concluzie, potrivit prevederilor art. 8 Cod contravenţional, persoana poate fi trasă la răspundere contravenţională doar pentru faptele săvârşite cu intenţie sau din imprudenţă, condiţie care în speţă lipseşte în mod evident.

Indică că, procesul-verbal privind contravenţia a fost întocmit la data de 02.04.2025, deşi în cuprinsul acestuia se menţionează că pretinsa faptă contravenţională ar fi fost săvârşită la 27.11.2022 (anexa 9). Astfel, actul a fost emis după mai bine de doi ani şi patru luni de la data pretinsei contravenţii, cu mult peste termenul de un an prevăzut de art. 30 alin. (2) Cod contravenţional, ceea ce determină tardivitatea întocmirii procesului-verbal şi atrage înlăturarea răspunderii contravenţionale, conform art. 30 alin. (1) şi art. 441 alin. (1) lit. f) Cod contravenţional contravenţional (în vigoare la data presupusei contravenţiei), din motivul expirării termenului de prescripţie. Totodată, în speţă nu poate fi reţinută

contravenţia continuă, întrucât nu contravenientul este obligat să probeze nescoaterea vehiculului de pe teritoriul vamal, ci organul vamal are sarcina de a demonstra existenţa faptei, prin prezentarea unor probe obiective — cum ar fi identificarea efectivă a automobilului pe teritoriul Republicii Moldova sau demonstrare că nu mai există (a fost distrus sau vîndut la piese, fapt confirmat prin documente justificative sau declaraţia pe propria răspundere a persoanei). În lipsa acestor dovezi, presupusa faptă nu poate fi considerată o contravenţie continuă, iar răspunderea contravenţională nu poate fi angajată doar în baza unor presupuneri ale autorităţii.

Făcând sinteza procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum şi deciziei, recunoaştem motivele explicate ca declarative şi lipsite de probe veridice şi concludente, fapt care prezintă temei de încetare a procesului contravenţional, în conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) CC.

La fel, susţine că, partea descriptivă a procesului-verbal contestat sună în felul următor: „*conform sesizării nr. 6588 din 27.11.2022 cet. Gorohov Serghei a declarat prin acţiune 2 mijloace de transport cu nr. ***** şi *****. Analizând sistemele informaţionale s-a stabilit, conform răspunsului primit de la organele vamale ale Ucrainei 26/26 din 03.05.2023, că m/t cu nr. ***** are ieşire din RM la data de 20.03.2013 prin PV Palanca-Maiaki Udobnoe şi intrare în Rusia la data de 21.03.2013, iar m/t cu nr. ***** are intrare în RM, prin PV Platonovo-Goianul Nou la data de 14.07.2017. Comisă cu mijlocul de transport sau cu alte mijloace, marca/model, n.î/nr., ignorând prevederile 427/19CV Prin ce a comis o contravenţie, prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) din Codul Contravenţional al Republicii Moldova nr. 218/2008*".

Indică că, în prezenta cauză, constatarea contravenţiei se bazează pe o interpretare eronată a noţiunii de „*declarare prin acţiune*". Organele vamale au aplicat prevederile noului Cod vamal nr. 95/2021, intrat în vigoare la 01.01.2024, deşi faptele pretinse descrise în procesul-verbal s-ar fi produs în anul 2022 (cu totul că maşina a fost scoasă din RM în 2017), când era aplicabil Codul vamal nr. 1149/2000. Potrivit acestuia din urmă, *declararea prin acţiune* reprezintă o formă de declarare expresă a mijlocului de transport, care se realizează prin prezentarea acestuia organului vamal de frontieră împreună cu actele de înmatriculare şi înregistrarea ulterioară în sistemul informaţional al Serviciului Vamal al Republicii Moldova. Prin urmare, confirmarea faptului declarării prin acţiune poate rezulta exclusiv din evidenţele sistemului informaţional al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, şi nu din informaţiile furnizate de organele vamale ale altor state, cum ar fi Ucraina. Orice altă sursă externă nu poate substitui dovada oficială a unei acţiuni de declarare efectuate în faţa autorităţilor vamale naţionale. în consecinţă, raportarea vameşilor la datele transmise de autorităţile ucrainene nu poate constitui temei legal pentru stabilirea faptului declarării prin acţiune şi, implicit, pentru atragerea la răspundere contravenţională.

În concluzie, constatarea faptului declarării prin acţiune este ilegală, întrucât aceasta poate fi confirmată doar prin sistemul informaţional al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, nu prin date furnizate de autorităţile vamale străine.

Constatarea faptului declarării prin acţiune este ilegală, întrucât această acţiune este condiţionată cu prezentarea organelor vamale amplasate la punctele de trecere a frontierei de stat a actelor de înmatriculare a mijlocului de transport şi confirmată doar prin sistemul informaţional al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, nu prin date furnizate de

autorităţile vamale străine.

Pretinde că, procesul-verbal este viciat sub aspectul stabilirii faptelor, întrucât din cuprinsul acestuia nu rezultă cu claritate care anume mijloc de transport ar fi fost folosit la săvârşirea pretinsei contravenţii. în partea descriptive a procesului-verbal (anexa 9) se face referire la două automobile diferite — cu numerele de înmatriculare ***** şi ***** — iar ulterior, în rubrica privind fapta săvârşită, agentul constatator menţionează generic „comisă cu mijlocul de transport", fără a preciza care dintre cele două vehicule ar constitui obiectul material al contravenţiei.

Această omisiune este inacceptabilă din punct de vedere juridic, întrucât împiedică stabilirea faptei şi a circumstanţelor concrete ale acesteia, contrar cerinţelor art. 443 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul contravenţional, conform cărora procesul-verbal trebui să cuprindă datele privind locul, timpul şi modul concret de săvârşire a faptei, precum şi mijlocul utilizat.

În lipsa acestor elemente esenţiale, nu poate fi determinat obiectul material al pretinsei contravenţii, iar procesul-verbal nu întruneşte condiţiile de valabilitate şi legalitate prevăzute de art. 443 alin. (3) Cod contravenţional.

Mai mult, în situaţia de faţă există o contradicţie internă între partea descriptivă şi cea dispozitivă a procesului-verbal, face imposibilă stabilirea cu certitudine a faptelor. În aceste condiţii, nu poate fi reţinută răspunderea contravenţională, întrucât nu este probat faptul concret al încălcării — fiind neclar dacă aceasta se referă la automobilul *****, sau la ***** sau la ambele.

Prin urmare, procesul-verbal este lovit de nulitate, deoarece nu individualizează fapta şi mijlocul material al acesteia, iar o astfel de omisiune generează imposibilitatea exercitării dreptului la apărare al persoanei sancţionate, contrar principiilor stabilite la art. 7, art. 8 şi art. 9 Cod contravenţional.

În concluzie, procesul-verbal nu indică clar care anume mijloc de transport ar fi constituit obiectul contravenţiei, ceea ce face imposibilă stabilirea faptei şi identificarea contravenientului. În aceste condiţii, răspunderea contravenţională nu poate fi reţinută, iar actul este lovit de nulitate pentru lipsa elementelor esenţiale de constatare a contravenţiei.

Normele Codului Contravenţional statuează obligativitatea respectării tuturor drepturilor şi libertăţilor persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanţie rezidă din art. 6 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale - dreptul a un proces echitabil, precum şi din art. 378 alin. (1) Cod contravenţional - *în procesul contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională este obligată să asigure părţilor şi altor participanţi la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale.* Se subliniază că, CEDO, în speţa Lulea contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hor împotriva Ţârilor de Jos, citată anterior, pct. 19-20, pct. 59 şi 61). Curtea evidenţiază că trebuie să se tina seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei (Jalnice şi Le Noble împotriva Franţei (dec.): nr.

40490/98. CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006). Din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora.

Daca instanţa va recunoaşte insuficiente argumentele expuse mai sus, aduce la cunoştinţa încă un argument în apărarea petiţionarului.

Făcând trimitere la prevederile art. 461 Cod contravenţional, la caz, a constatat următoarele temeiuri din alin. (1) art. 441 şi anume: *b) se constată vreunul din temeiuri prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 20-31. f) nu este identificat făptuitorul şi/sau termenul prescripţiei tragerii la răspundere a expirat.*

Remarcă faptul că, în prezenta cauză, decizia agentului constatator, privind aplicarea sancţiunii contravenţionale prevăzute de art. 287 alin. (8) Cod contravenţional, în privinţa lui Gorohov Serghei, nu a rămas definitivă, fiind contestată de ultima în instanţa de judecată prin depunerea în termen a contestaţiei, astfel că, de la data săvârşirii contravenţiei respective - 27.11.2022 (indicat expres în proces-verbal) - a trecut cu mult un an de la data săvârşirii contravenţiei şi până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravenţională, ultima zi a emiterii unui astfel de proces- verbal şi al deciziei urma să fie 26.11.2023. Reieşind din faptul că în cauză nu există o hotărâre judecătorească definitivă stabilim că în momentul emiterii procesului-verbal şi deciziei, şi anume data de 02.04.2025, Contestatarul era exonerat de răspunderea contravenţională pe motivul survenirii prescripţiei răspunderii contravenţionale.

Aici a remarcat că în Codul contravenţional nu există o noţiune clara al hotărârii definitive. Din acest motiv, ne referim la cauza Ziliberberg vs Moldova (cererea 61821/00 depusă la CEDO) care a constatat „caracterul penal al contravenţiilor", şi respectiv, aceasta noţiune urmează a fi apreciată în coroborare cu prevederile Codului de procedură penală şi anume prevederile art. 466 Cod de procedură penală din care rezultă că, legea a atribuit caracterul definitiv doar hotărârilor instanţei de judecată şi nu celor adoptate de către instanţe abilitate prin lege cu examinarea cazurilor şi aplicarea sancţiunilor contravenţionale, cum este organul vamal. în susţinerea acestei soluţii, ne referim şi la explicaţiile expuse în decizia nr. 34 din 05.03.2019 a Curţii constituţionale, privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi de la art. 30 alin. (5) Cod contravenţional (semnificaţia noţiunii de definitiv în cauzele contravenţionale), care la pct. 20 - 24 a explicat următoarele:

„*20. Cu titlu preliminar, Curtea menţionează că, în prezenta cauză, problema stabilirii momentului de la care o hotărâre cu privire la cauza contravenţională devine definitivă prezintă importanţă pentru calcularea curgerii termenului de prescripţie al răspunderii contravenţionale. Autorii excepţiei consideră că problema abordată nu poate fi soluţionată prin aplicarea articolului 466 din Codul de procedură penală, care reglementează situaţiile în care hotărârile primei instanţe, hotărârile instanţei de apel şi hotărârile instanţei de recurs devin definitive.*

21. Curtea reţine că termenul general de prescripţie al răspunderii contravenţionale este de un an [articolul 30 alin. (2) din Codul contravenţional]. Acesta curge de la data săvârşirii contravenţiei şi până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza

contravenţională [articolul 30 alin. (5) din Cod]. Expirarea termenului de prescripţie are ca efect încetarea procesului contravenţional [articolul 441 alin. (1) lit. b) din Cod]. Din acest motiv, claritatea reglementării momentului de la care termenul de prescripţie începe să curgă şi la care se sfârşeşte prezintă o importanţă crucială pentru deznodământul procesului.

23. Curtea observă că, spre deosebire de cauzele penale, în cauzele contravenţionale persoana învinuită de comiterea unei contravenţii poate fi sancţionată chiar de către autoritatea care are competenţa de a investiga fapta imputată. în funcţie de competenţa autorităţii, sancţiunea poate fi impusă printr-un act administrativ care ia forma unei decizii, unui proces verbal etc. Deciziile (hotărârile) contravenţionale, inclusiv cele emise de agenţii constatatori în limitele competenţei atribuite prin lege, constituie documente executorii [articolul 11 lit. c) din Codul de executare]. Cu toate acestea, actele administrative în discuţie pot fi contestate în instanţa de judecată în termen de 15 zile [articolul 448 alin. (4) din Codul contravenţional]. Contestaţia suspendă executarea sancţiunii contravenţionale [articolul 448 alin. (5) din Codul contravenţional], fără a suspenda curgerea termenului de prescripţie al răspunderii contravenţionale, care poate fi suspendat doar dacă persoana care a săvârşit contravenţia se sustrage de la procesul contravenţional [articolul 30 alin. (7) din Codul contravenţional].

24. Din cele menţionate rezultă că, deşi actul administrativ prin care se constată fapta contravenţională şi se aplică o sancţiune contravenţională este un document executoriu, acesta nu poate fi considerat definitiv din momentul în care este întocmit, având în vedere faptul că trăsătura „ definitivatului" este caracteristică doar pentru hotărârile cu caracter jurisdicţional. Prin urmare, doar lipsa contestării în termen, însoţită de lipsa motivelor fundamentate pentru repunerea în termen, îi poate atribui deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale trăsătura definitivatului. Odată stabilit momentul în care o decizie administrativă de aplicare a sancţiunii contravenţionale devine definitivă, Curtea consideră necesar să verifice dacă legislaţia contravenţională este clară în privinţa momentului în care hotărârile instanţelor judecătoreşti devin definitive în contextul soluţionării cauzelor contravenţionale.

25. Curtea observă că deciziile administrative de aplicare a sancţiunilor contravenţionale pot fi contestate prin intermediul a două căi de atac, prima instanţă şi recursul. Având în vedere faptul că în materie contravenţională nu există calea de atac a apelului, Curtea reţine că momentul în care hotărârile primei instanţe devin definitive poate fi stabilit prin raportare la articolul 466 alin. (2) pct. 4)-6), iar cele ale instanţei de recurs prin raportare la articolul 466 alin. (4) din Codul de procedură penală".

Urmare a celor expuse şi bazându-ne pe concluziile Curţii Constituţionale în decizia nr. 34 din 05.03.2019 solicităm instanţei dispunerea încetării procesului contravenţional în privinţa lui Gorohov Serghei pe motivul intervenirii prescripţiei tragerii la răspundere contravenţională.

Reieşind din materialele cauzei, sunt convinşi asupra faptului că acest proces contravenţional urmează a fi încetat cu anularea procesului verbal cu privire la contravenţie şi a deciziei de sancţionare în legătură cu survenirea termenului de prescripţie.

Făcând trimitere la prevederile art. art. 3 alin. alin. (1) şi (6), 30, 26 lit. d), 441 alin. (1) lit. b) Cod contravenţional, la caz, indică că, conform procesului-verbal şi deciziei contestate

presupusă contravenţie a fost comisă pe data 27.11.2022. Respectiv, conform art. 30 alin. (2) CC termenul de prescripţie a expirat în data de 26.11.2023 - ultima zi pentru emiterea procesului şi a deciziei. Oricum, emiterea procesului-verbal şi deciziei la data de 02.04.2025 este în afară cadrului legal.

În cadrul şedinţei de judecată, avocatul petiţionarului Ghenadie Covali, a declarat că, prezenta cauză relevă o eroare gravă de fapt şi de drept comisă de organul vamal, eroare care a condus la sancţionarea unei persoane pentru o faptă care, în realitate, nu a existat. A solicitat repunerea în termenul de contestare, indicând că, cet. Gorohov Serghei locuieşte permanent în Sankt-Petersburg şi nu a avut cunoştinţă despre întocmirea procesului-verbal contravenţional. Imediat ce a aflat despre existenţa acestuia (28.10.2025), a formulat contestaţie fără întârziere (04.11.2025). Nerepunerea în termen ar genera o consecinţă profund inechitabilă: executarea unei sancţiuni în cuantum total de 72.132,6 lei (amenda şi cheltuielile de executare), pentru o faptă care, după cum rezultă din probele dosarului, nu a avut loc. Or, accesul efectiv la justiţie presupune posibilitatea reală de a contesta un act sancţionatoriu despre care persoana nici măcar nu cunoştea.

A mai invocat că, în sesizarea nr. 6588 din 27.11.2022 (f.d. 53) este indicat: „*Accesând sistemul informaţional „FRONTIERA”, a apărut mesajul că cet. Gororhov Serghei are mai multe maşini în ţară: ***** şi *****, care pînă în prezent nu au fost scoase din (ară două mijloace de transport*”. După investigaţie făcută organul vamal confirmă faptul că maşina cu nr. ***** totuşi a fost scoasă din RM, şi ***** nu au fost scoasă din RM, pornind procesul contravenţional exclusiv pentru automobilul ***** în baza sistemului informaţional „FRONTIERA”. Organul vamal a susţinut că acest mijloc de transport ar fi rămas pe teritoriul Republicii Moldova, încălcând regimul de admitere temporară. Însă, în dosarul cauzei (f.d. 57) se regăseşte extrasul din sistemul informaţional „Frontiera”, prezentat chiar de către organul vamal, care atestă că automobilul *****: a intrat în RM la 14.07.2017; a ieşit din RM la 23.07.2017. Această probă oficială, provenind din propriul sistem informaţional al autorităţii, răstoarnă integral susţinerea privind nescoaterea vehiculului din ţară. Prin urmare: nu există faptă contravenţională, nu există încălcare a regimului vamal, nu există temei juridic pentru sancţionare.

A mai menţionat că, pentru existenţa contravenţiei prevăzute de art. 287 Cod contravenţional este necesară demonstrarea faptului că mijlocul de transport nu a fost scos din ţară în termen. În prezenta cauză, chiar sistemul „Frontiera” confirmă contrariul. Or, în materie contravenţională: sarcina probei aparţine autorităţii, orice dubiu se interpretează în favoarea persoanei. În situaţia de faţă nu este nici măcar un dubiu - au o probă clară care infirmă acuzaţia.

La fel, susţine că, executarea unei sancţiuni în cuantum de 72.132,6 lei (f.d. 16-16 verso), pentru o faptă inexistentă reprezintă o ingerinţă gravă şi disproporţionată. Mai mult, Gorohov Serghei a suportat cheltuieli reale şi necesare pentru apărarea sa, în sumă de 20.000 lei onorariu avocat (anexat în şedinţa din 20.02.026), sumă rezonabilă raportată la complexitatea cauzei şi durata procedurii. Menţinerea procesului-verbal ar echivala cu validarea unei erori evidente şi ar consacra sancţionarea unei persoane pe baza unei situaţii facturale infirmate de propriile evidenţe ale autorităţii.

În final, a solicitat, repunerea contestaţiei în termen; admiterea contestaţiei şi anularea procesului-verbal cu încetarea procesului contravenţional în privinţa d-lui Gorohov Serghei

pe motivul că: lipseşte fapta contravenţională în acţiunile d-lui Gorohov Serghei; probele organului vamal infirmă acuzaţia; sancţiunea aplicată este lipsită de temei legal. Compensarea cheltuielilor de asistenţă juridică conform Contractului, calculul oferta onorariului şi bonului de plată achitat.

În cadrul şedinţei de judecată, R/agentului constatator Cristina Lungu, a declarat că, cu referire la tardivitatea înaintării contestaţiei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01014067 din 02.04.2025, ţine a accentua că contestaţia a fost depusă cu încălcarea termenului prevăzut.

La data de *29.01.2025*, prin citaţia Biroului Vamal Centru nr. 28/24-1084, cet. Gorohov Serghei, a fost informat despre fapta contravenţională şi invitat în calitate de contravenient pentru examinarea dosarului contravenţional pornit în baza sesizării nr. 6588 din 27.11.2022, privind unitatea de transport cu n/î *****, la data de 14.02.2025, ora 10:00, la Biroul Vamal Centru, însă acesta nu s-a prezentat.

Ulterior, la data de *02.04.2025,* prin scrisoarea Biroului Vamal Centru *nr. 28/24- 5198,* contravenientul a fost informat despre întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie *nr. 1359/25/SVMO1014067 din 02.04.2025,* precum şi despre modalitatea de achitare a amenzii şi obligaţia de a scoate de pe teritoriul Republicii Moldova mijlocul de transport cu n/î *****, *****, însă avizul de la factorul poştal s-a întors cu menţiunea pe adeverinţă ca „*nereclamat*".

Prin urmare, atragem atenţia instanţei de judecată că, în vederea asigurării informării contravenientului, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal a recurs la publicarea comunicatelor informative în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Astfel, iniţial, la data de 21.03.2025 a fost publicat un comunicat informativ în Monitorul Oficial nr. 148-150 (9658-9660), prin care cet. Gorohov Serghei a fost informat despre necesitatea prezentării la Biroul Vamal Centru pentru examinarea cazului contravenţional şi participarea la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, în condiţiile în care corespondenţa expediată nu a fost recepţionată.

Ulterior, la data de 09.05.2025, Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal a publicat comunicatul informativ în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 233-225 (9733—9735) din 09.05.2025, prin care cet. Gorohov Serghei a fost informat despre întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi despre existenţa documentului executoriu, însă achitarea amenzii în termenul de executare benevolă nu a fost efectuată.

Succesiv, atrage atenţia instanţei de judecată, că la data de 02.04.2025 prin scrisoarea biroului vamal Centru nr. 28/24-5198, după expirarea termenului de atac, procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. SVM01014067 din 02.04.2025, ca titlu de document executoriu, a fost expediată executorului judecătoresc Butucea Ion, cu solicitarea asistenţei întru intentarea procedurii de executare a documentelor executorii, cu încasarea obligaţiei vamale în mărime de 65 000 lei.

Făcând trimitere la prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, a accentuat că contestaţia depusă de către cet. Gorohov Serghei din 04.11.2025 cu nr. de intrare 21801, este una prescrisă şi depusă cu încălcarea termenului prevăzut, motiv pentru care solicită instanţei de judecată respingerea acesteia ca fiind tardivă.

În continuare, în eventualitatea situaţiei în care instanţa va aprecia necesar să repună în termen contestaţia lui Gorohov Serghei, consideră pertinent să facă referire la următoarele

aspecte de fapt şi de drept, în ordinea ce succedă infra.

în fapt, la data de 27.11.2022, în jurul orei 10:41, la pista de control „ieşire autoturisme" a *postului vamal Leuşeni (PVFI rutier),* s-a prezentat cetăţeanul *Gorohov Serghei,* a.n. *****, *****, care conducea mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare ***** (MD).

În urma verificării informaţiei în sistemul informaţional SI „FRONTIERA", s-a stabilit că pe numele *cet. Gorohov Serghei* figurează mai multe mijloace de transport introduse anterior pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, inclusiv: mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****; mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare *****, care, potrivit datelor reflectate în sistemul informaţional la acel moment, nu figurau ca fiind scoase de pe teritoriul Republicii Moldova, fiind depăşit termenul legal de aflare pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, încălcând astfel prevederile art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional al Republicii Moldova.

În aceeaşi zi, 27.11.2022, *cet. Gorohov Serghei* a fost audiat, fapt consemnat prin procesul-verbal de audiere, întocmit de inspectorul principal al postului vamal Leuşeni. Audierea a avut loc în limba rusă, pe care persoana audiată o cunoaşte pe deplin, fără a solicita serviciile unui traducător.

În explicaţiile sale, cet. *Gorohov Serghei* a declarat că mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare ***** a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova prin intermediul Ucrainei, iar mijlocul de transport ***** a traversat frontiera prin punctul de trecere Tudora, menţionând că toate mijloacele de transport au fost scoase efectiv de pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, acesta a indicat că, la momentul efectuării operaţiunilor vamale, în baza de date ar fi putut interveni o eroare de introducere sau reflectare a numărului de înmatriculare, fapt care a generat aparenţa că mijloacele de transport nu ar fi fost reexportate.

În rezultatul cercetărilor tuturor circumstanţelor expuse în sesizarea funcţionarului vamal înregistrată în Registrul de evidenţă a sesizărilor contravenţionale cu nr. 6588 din 27.11.2022 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. SVMO1014067 din 02.04.2025, prin care s-a stabilit că norma contravenţională comisă de cetăţeanul Gorohov Serghei se cuprinde în dispoziţiile art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.

Pentru clarificarea situaţiei şi verificarea datelor privind traversarea frontierei moldo-ucrainene. Serviciul Vamal al Republicii Moldova a solicitat informaţii suplimentare în cadrul cooperării administrative internaţionalei.

Prin scrisoarea oficială a Serviciului Vamal de Stat al Ucrainei, transmisă ca răspuns autorităţilor vamale ale Republicii Moldova, s-a confirmat că informaţiile comunicate se bazează pe datele existente în bazele electronice ale autorităţilor vamale ucrainene, fiind furnizate date privind traversarea frontierei de stat de către mijloacele de transport vizate, în conformitate cu solicitările transmise de partea moldovenească.

Conform datelor oficiale ale registrului electronic „пункт пропуска" al autorităţilor vamale ale Ucrainei, au fost stabilite următoarele traversări ale frontierei de stat de către mijloacele de transport vizate în cauză:

La data de 20.03.2013, ora 14:17, mijlocul de transport ***** a traversat frontiera prin punctul de trecere „Maiaki-Udobnoe-Palanca", fiind înregistrat pe numele Gorohov Serghei; Iar la data de 21.03.2013, ora 03:13, acelaşi mijloc de transport a fost înregistrat la ieşire, prin punctul de trecere „Goptivka - Nehoteevka", în regim de folosinţă temporară/personală,

titular fiind Gorohov Serghei.

La data de 14.07.2017, ora 12:16 mijlocul de transport ***** a fost înregistrat la traversarea frontierei ucrainene „Novi Iarîlovîci - Nova Huţa”, în regim de folosinţă personală, de către Gorohov Serghei; Ca mai apoi la aceeaşi dată 14.07.2017, ora 22:18, acelaşi mijloc de transport a fost înregistrat la ieşire, prin punctul de trecere „Platonovo - Goianul Nou”, în regim de folosinţă temporară/personală, titular fiind Gorohov Serghei.

Drept consecinţă, prin decizia inspectorului principal al Postului Vamal Leuşeni (PVFI, rutier), cet. Gorohov Serghei a fost tras la răspundere contravenţională şi sancţionat conform art.287 alin. (8), lit. b) Cod contravenţional al Republicii Moldova, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 300 u.c., în sumă de 65 000 Iei, cu obligaţia de scoatere a mijlocului de transport n/î *****.

În urma înregistrării şi verificării în sistemul informaţional SI „FRONTIERA” a autoturismului susmenţionat s-a dovedit ca acesta are termenul de aflare pe teritoriul Republicii Moldova expirat. Astfel, cet. Gorohov Serghei a ignorat prevederile art. 427 alin. (19) Cod vamal nr. 95/2021. Fapt ce a dus la sancţionarea acestuia în baza prevederilor art. 287 alin.(8) lit. b) Cod contravenţional.

A mai menţionat că în conformitate cu prevederile Codului vamal, mijloacele de transport de uz privat, pot rămâne pe teritoriul vamal sub regimul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive. Respectiv pe perioada 01.01.2024-31.12.2024, se atestă, depăşirea termenului de admitere temporară a mijlocului de transport, fapt, care de altfel a atras răspunderea contravenţională conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional. Luând, în considerare că la data întocmirii de deciziei de sancţionare termenul de 180 de zile era depăşit cu mai mult de 30 de zile.

Mai mult ca atât, aduce la cunoştinţă, conform art. 5 pct. 66 lit. b) din Codul vamal nr. 95/2021: „*titular al regimului este persoana căreia i-au fost transferate drepturile şi obligaţiile în privinţa regimului vamal*”.

În acest context, titular al regimului este persoana, în cazul nostru, care plasează marfa în regim vamal de admitere temporară, acest lucru nu are nicio legătură cu dreptul de proprietate sau posesie. Iar, responsabil de regimul vamal de admitere temporară, este persoana care ultimul a intrat cu mijloacele de transport supra indicat pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Cu alte cuvinte, dacă cet. Gorohov Serghei a introdus mijlocul de transport susmenţionat în regim vamal de admitere temporară, el este obligat şi să închidă acest regim, mai mult ca atât, legiuitorul a indicat în mod imperativ în prevederile art. 318^1 alin. (3) Cod vamal nr. 95/21 şi art. 184^1 alin. (1) lit. d) Cod vamal.

Făcând trimitere la prevederilor art. 1, pct. 1 şu pct. 2 Legea nr. 172/2023 pentru modificarea unor acte normative, a indicat că, din norma sus indicată, distinge faptul că, legiuitorul a acordat o şansă persoanelor care au plasat în regim vamal de admitere temporară a mijlocului de transport pînă la data de 31 decembrie 2022, iar regimul vamal a expirat şi mijlocul de transport nu a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldov, la cererea persoanei care a introdus mijlocul de transport în regim vamal de admitere temporară, pînă la data de 31 ianuarie 2024, putea fi închis contra unei plăţi unice în cuantum de 15 000 de lei. După cum stabilim, Jeltîi/Ibrian Boris nu a solicitat să beneficieze de prevederile Legii nr. 172/2024, ceea ce denotă obligativitatea de a fi închis regimul vamal din oficiu si de a fi

încasate drepturile de import necesare la importul mijlocului de transport cu nr. Q791KP98 (RU).

La fel, corespunzător acestor prevederi legale, Gorohov Serghei la cerere putea beneficia de vămuirea mijlocului de transport cu aplicarea scutirii de 70% reducere, fapt ce nu a fost întreprins de către contravenient.

Examinând în coroborare normele precizate, constată că datoria vamală este constatată doar după emiterea deciziei cu privire la contravenţia vamală. Menţionăm că, amenda în mărime de 65 000 lei a fost achitată, iar obligaţia de scoatere a mijlocului de transport nu a fost executată până în prezent, nefiind încasate drepturile de import.

Totodată, a menţionat că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 561 din 18.05.2007, SI „Frontiera" este proiectat pentru exercitarea de către organele vamale a evidenţei, controlului şi vămuirii mijloacelor de transport, care traversează frontiera de stat prin punctele de trecere stabilite de legislaţia în vigoare.

SI „Frontiera" are ca funcţie următoarele: *1. Asigurarea încasării unice a plăţilor calculate de toate serviciile de la frontieră; 2. Micşorarea timpului de traversare a frontierei prin excluderea introducerii duble a aceleaşi informaţii de către diferite servicii şi excluderea evidenţei manuale; 3. Asigurarea unei evidenţe stricte a traversării unităţilor de transport a frontierei şi a plăţilor calculate şi încasate.*

Respectiv, conform extrasului veridic a SI „Frontiera" se atestă depăşirea termenului de admitere temporară a mijlocului de transport, şi anume *14.07.2017 data de intrare a mijlocului de transport pe teritoriul RM,* fapt confirmat prin SI „Frontiera", în coraborare cu art. 427 alin. (19) Cod vamal, care de altfel a şi a atras răspunderea contravenţională conform art. 287 alin.(8) lit. b), şi aplicarea amenzii în sumă de 65 000 lei, contrar alegaţiilor invocate în contestaţia formulată de avocatul Ghenadie Covali care a susţinut *că nu este clară culpa care i se aduce contravenientului, fie că el a introdus ilegal un mijloc de transport în Republica Moldova, fie nu la scos de pe teritoriul Republicii Moldova,* astfel încât nu poate fi pusă la îndoială calificarea faptei contravenţionale, cât şi aplicarea sancţiunii corespunzătoare faptei comise. Astfel, faptul unor invocări formale ale circumstenţelor de fapt, nefiind susţinute de careva probe nu pot convinge nici agentul constatator, cu atît mai mult, instanţa de judecată.

În contestaţia depusă de contravenient, acesta indică faptul că în proces-verbal cu privire la contravenţie *agentul consatator nu a dat dovada de diligenţă şi a admis nişte abateri iremediabile,* or nu putem pune la îndoială legalitatea şi veridicitatea procesului-verbal, mai mult ca atît, din probele înscrise la cauză, se stabileşte cu certitudine că, agentul constatator, a dispus pornirea procesului contravenţional în privinţa lui Gorohov Serghei, în temeiul *art. 287 alin. (8) lit. b) din Codul contravenţional,* concomitent nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate contravenientului.

Menţionează că, la materialele cauzei stabilim următoarele probe: *Procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. SVMO1014067 din 02.04.2025; Sesizarea nr. 6588 din 27.11.2022; Proces-verbal de audiere din 27.11.2022; Extras din Sistemul Informaţional „Frontiera"; Copia paşaport cet. Gorohov Serghei.*

Analizându-le, consideră că acestea din urmă, au fost administrate fără careva încălcări procesuale şi, demonstrează incontestabil vina cet. Gorohov Serghei în comiterea contravenţiei prevăzute *art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.*

Altfel spus, odată cet. Gorohov Serghei s-a obligat să declare prin acţiune mijlocul de transport cu n/î ***** (GB), fiind autorizat în acest sens de către organul vamal, şi răspunzător de soarta acestuia pe toată perioada de derulare a regimului, dânsul era obligat şi de scoaterea acestuia de pe teritoriul Republicii Moldova, în termenul prevăzut de lege.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului - verbal cu privire la contravenţie într-o anumită formă „ad validitatem", cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

În asemenea circumstanţe, conchide cu certitudine că petiţionarul a formulat o contestaţie care este ilizibilă, lipsită de careva argumente, fără suport juridic şi probatoriu, care de altfel, nu pot constitui temei de admitere a contestaţiei în sensul celor invocate.

Prin urmare, reţine că de fapt şi de drept s-au întregit fără careva dubii elementele constitutive ale contravenţiei de încălcare a regulilor vamale, or amenda aplicată constituie fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Astfel, contrar alegaţiilor contestatarului, prin prisma faptului că decizia este un act administrativ cu caracter individual, acesta a fost întocmit cu respectarea prevederilor legale prin prisma art. 455 Cod contravenţional al Republicii Moldova, iar inspectorul corect a încadrat fapta comisă de cet. Gorohov Serghei, examinîndu-se toate circumstanţele de fapt şi de drept, în mod complex şi obiectiv. Prin urmare, agentul constatator la încheierea deciziei şi, respectiv sancţionarea cet. Gorohov Serghei, a respectat în tot prevederile art. 5-9 din Codul contravenţional al Republicii Moldova, şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, iar obiecţiile făcute de către cet. Gorohov Serghei în contestaţia sa, au un caracter de a evita răspunderea contravenţională şi care nu pot influenţa decizia agentului constatator. Corespunzător, accentuăm că în procesul-verbal cu privire la contravenţie este expres indicată norma contravenţională care încadrează fapta persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional şi anume art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional al Republcii Moldova, normă ce prevede expres şi sancţiunea contravenţională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravenţională. Astfel, nu poate fi negat faptul că, subiect al contravenţiei constatate este cet. Gorohov Serghei, care de fapt este responsabil de soarta mijlocului de transport declarat prin acţiune pe toată durata regimului special, mai mult ca atît, el este responsabil de închiderea regimului cu scoaterea în termenul legal de şedere a mijlocului de transport vizat în speţă.

Făcând trimitere la prevederile art. 30 alin. (9) Cod Contravenţional, a indicat că, contrar alegaţiilor petiţionarului, precum că urma a fi aplicate prevederile art. 287, alin. (8) din Codul Contravenţional (vechi), precizăm că ultima modificare a art. 287 alin.(8) (LP271 din 28.11.24, MO529-532/18.12.24 art.722; în vigoare 18.12.24), prin urmare menţionează prevederile art. 3, alin. (5) din Cod Contravenţional al Republicii Moldova.

în virtutea argumentelor expuse supra, agentul constatator legal şi temeinic a documentat ilicitul contravenţional comis de Boaghe Victor, dispunînd sancţionarea acestuia conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.

Totodată, sunt nefondate afirmaţiile contestatarului referitor la faptul că: la pretinsa

interpretare eronată a noţiunii de „ declarare prin acţiune ” şi la aplicarea greşită a Codului vamal nr. 95/2021, organul constatator reţine că starea contravenţională imputată nu constă într-un act punctual consumat la o anumită dată, ci într-o situaţie continuă, determinată de nescoaterea mijlocului de transport din evidenţa vamală a Republicii Moldova, situaţie care subzista la momentul constatării faptei în anul 2022, totodată în contestaţie, se invocă existenţa unei intrări, fără a face dovada reflectării clare a ieşirii din evidenţele vamale ale Republicii Moldova. Astfel, menţinerea statutului de „ intrare activă” în Sistemul Informaţional „Frontiera" constituie temei obiectiv pentru constatarea contravenţiei, iar aplicarea normelor în vigoare la momentul constatării este justificată prin caracterul continuu al faptei contravenţionale.

Comunică că în virtutea argumentelor expuse supra, agentul constatator legal şi temeinic a documentat ilicitul contravenţional comis de Gorohov Serghei, dispunînd sancţionarea acestuia conform art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, şi extrasul din baza de date a Seviciului al Ucrainei denotă cu lux de amănunte informaţia legată anume de mijlocul de transport cu n/î ***** VIN Cod: *****, fapt ce nu poate fi pus la îndoială că mijlocul de transport nu a fost scos de pe teritoriul Republici Moldova, lucru negat de către contravenient, or acesta urmăreşte un scop bine definit de a nu recunoaşte fapta contravenţională pentru a fi scutit de răspunderea contravenţională constatată şi pe deplin probată de către organul vamal.

În condiţiile relatate, consideră că agentul constatator a documentat cazul în mod obiectiv, cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege, ca finalitate adoptată o decizie de sancţionare a contravenientului echitabilă cu fapta prejudiciabilă reţinută în sarcina contravenientului, or pe de altă parte, considerăm pertinentă citarea constatărilor jurisprudenţiale desfăşurate în textul Deciziei Curţii Constituţionale nr. 63 din 22.04.2022, pot. 23, unde Curtea, a reţinut că, din considerentele asigurării ordinii publice, a securităţii economice şi fiscale, statul este în drept să reglementeze regimul juridic de introducere/scoatere sau aflare pe teritoriul său a mijloacelor de transport aflate la evidenţa permanentă a altui stat (a se vedea, mutatis mutandis, HCC nr. 16 din 28 mai 2014, 63). De asemenea statul este în drept să stabilească sancţiuni şi/sau măsuri regulatorii în cazul în care regimul respectiv nu este respectat.

Pct. 26 al Deciziei Curţii Constutuţionale nr. 63 din 22.04.2022, mai enunţă că, plasarea mijlocului de transport în regim vamal de admitere temporară presupune respectarea de către persoana fizică care a introdus acest mijloc de transport a condiţiilor transport introduse pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice au obligaţii corelative printre care şi obligaţia de a scoate de pe teritoriul Republicii Moldova acel mijloc de transport pînă la expirarea termenului acordat.

Totodată, în vederea unificării practicii judecătoreşti, ţine a comunica că Curtea de Apel Chişinău ca instanţă de recurs prin deciziile sale irevocabile, după cum urmează: decizia din 21.06.2021, dosarul cu nr. 4r-90/2021; decizia din 14.06.2023, dosarul nr. 4r-3225/23, decizia din 11.10.2023, dosarul cu nr. 4r-3634/23 şi decizia din 20.08.2023, dosarul nr. 5r-2314/19, a constatat legalitatea acţiunilor organului vamal, în partea ce ţine de sancţionarea persoanelor fizice în circumstanţe similare, în baza prevederilor art. 287 alin. (8) Cod Contravenţional.

La şedinţă de judecată, petiţionarul Gorohov Serghei, nu s-a prezentat, deşi a fost

citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepţie anexat la materialele dosarului (*f.d. 66*), şi nu a comunicat motivele neprezentării.

Potrivit art. 455 alin. (1) – (3) Cod contravenţional, şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod.

Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală.

Având în vedere norma legală precitată, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei contravenţiei în lipsa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre, ori instanţa de judecată a întreprins acţiuni în vederea citării acestuia.

Studiind materialele dosarului, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestaţia cet. Gorohov Serghei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067 şi a deciziei de sancţionare din 02.04.2025, din următoarele motive.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067 şi decizia din 02.04.2025, Gorohov Serghei, fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, la 27.11.2022, ora 20:22, PV Leuşeni, conform sesizării nr. 6588 din 27.11.2022 cet. Gorohov Serghei a declarat prin acţiune 2 mijloace de transport cu nr. ***** si *****. Analizând sistemele informaţionale s-a stabilit, conform răspunsului primit de la organele vamale ale Ucrainei 26/26-04/11/1000 din 03.05.2023, ca m/t cu nr. ***** are ieşire din RM, la data de 20.03.2013 prin PV Palanca-Maiaki Udobnoe şi intrare în Rusia la data de 21.03.2013, iar m/t cu nr. ***** are intrare in RM prin PV Platonovo-Goianul Nou la data de 14.07.2017 (*f.d. 40*).

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067, în privinţa persoanei fizice Gorohov Serghei, a fost emisă decizia de sancţionare din ***02.04.2025*** - cu amendă, în mărime de 1 300 u.c., ceea ce constituie 65 000 MDL.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***02.04.2025, ora 09:30***, în lipsa contravenientului, fapt consemnat în procesul-verbal potrivit rubricii nr. 14 (*f.d. 40*).

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. ***Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8).***

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a

examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Din materialele cauzei contravenţionale rezultă că, Gorohov Serghei a depus contestaţia asupra procesului-verbal cu privire la contravenţia seria/nr. SVM01014067 din 02.04.2025, la ***04.11.2025*** (*f.d. 04.11.2025*)**,** în adresa Biroului Vamal Centru, în interiorul termenului de 15 zile de la data când a recepţionat copia procesului-verbal cu privire la contravenţie, fapt pentru care se constată că urmează a fi repus în termenul de contestare a deciziei prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, or, petiţionarul a aflat despre intentarea procedurii de executare şi motivul blocării contului de la executorul judecătoresc prin intermediul mesajelor (*f.d. 12 – 12 verso*), ulterior recepţionând încheierea privind intentarea procedurii de executare din 26.09.2025, tot la solicitarea acestuia (*f.d. 13 verso*).

Totodată, Gorohov Serghei a revenit în Republica Moldova potrivit ştampile aplicate în Paşaportul de călătorie la 28.10.2025 (*f.d. 11 verso*), motiv pentru care cererea petiţionarului privind repunerea în termenul de contestare este una întemeiată şi urmează a fi admisă.

Or, la materialele cauzei lipseşte dovada faptului că, lui Gorohov Serghei i s-a adus la cunoştinţă despre întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi emiterea deciziei de sancţionare, precum şi că aceste acte au fost remise în adresa ultimului, în condiţiile cînd au fost întocmite în absenţa sa.

Prin urmare, instanţa consideră oportun repunerea în termenul de depunere a contestaţiei depusă de Gorohov Serghei.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că ultimul act împreună cu decizia contestată au fost încheiate cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprind toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 sau 447^1 din Codul contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În acest sens, nu se vor reţine nici alegaţiile petiţionarului cu privire la declararea nulităţii actului contestat.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă

răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Aşadar, în cadrul şedinţei judiciare, s-a constatat că, la 27.11.2022, ora 20:22, PV Leuşeni, conform sesizării nr. 6588 din 27.11.2022 cet. Gorohov Serghei a declarat prin acţiune 2 mijloace de transport cu nr. ***** si *****. Analizând sistemele informaţionale s-a stabilit, conform răspunsului primit de la organele vamale ale Ucrainei 26/26-04/11/1000 din 03.05.2023, ca m/t cu nr. ***** are ieşire din RM, la data de 20.03.2013 prin PV Palanca-Maiaki Udobnoe şi intrare în Rusia la data de 21.03.2013, iar m/t cu nr. ***** are intrare in RM prin PV Platonovo-Goianul Nou la data de 14.07.2017 (*f.d. 40*).

Prin sesizarea nr. 6588 din 27.11.2028, inspectorul principal Post Vamal Leuşeni (PVFI, rutier, Ion Tăcu, informează că, la data de 27.11.2022, aproximativ ora 10:41, în postul vamal Leuşeni (PVFI, rutier), la pista de control „ieşire autoturisme", s-a prezentat cet. Gorohov Serghei, IDNP *****, care conducea mijlocul de transport cu n/î ***** (MD). Accesînd sistemul informaţional „FRONTIERA", a apărut mesajul că cet. Gorohov Serghei are mai multe maşini în ţară: ***** şi *****, care pînă în prezent nu au fost scoase din ţară, astfel constatându-se, nerespectarea condiţiilor de derulare a regimului vamal de admitere temporară a mijloacelor de transport declarate prin acţiune, ignorând astfel prevederile art. 184^1 Cod vamal, art. 10 alin. (3) din Legea nr. 1569 din 20 decembrie 2002 cu privire la modul de introducere şi scoatere a bunurilor de pe teritoriul R. Moldova de către persoane fizice, cu modificările şi completările ulterioare, acţiuni pasibile de răspundere contravenţională conform prevederilor art. 287 alin. (17) Cod contravenţional. Reieşind din cele expuse, solicit respectuos de a înregistra cazul dat în RESC al BV CENTRU pentru elucidarea tuturor circumstanţelor încălcării date (*f.d. 53*).

Potrivit procesului-verbal de audiere din 27.11.2022, Gorohov Serghei, a declarat că, mijlocul de transport cu numărul de înmatriculare ***** a fost scos de pe teritoriul Republicii Moldova prin intermediul Ucrainei, iar mijlocul de transport ***** a traversat frontiera prin punctul de trecere Tudora, menţionând că toate mijloacele de transport au fost scoase efectiv de pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, acesta a indicat că, la momentul efectuării operaţiunilor vamale, în baza de date ar fi putut interveni o eroare de introducere sau reflectare a numărului de înmatriculare, fapt care a generat aparenţa că mijloacele de transport nu ar fi fost reexportate (*f.d. 50*).

Conform datelor oficiale ale registrului electronic „пункт пропуска” al autorităţilor vamale ale Ucrainei, au fost stabilite următoarele traversări ale frontierei de stat de către mijloacele de transport vizate în cauză:

La data de 20.03.2013, ora 14:17, mijlocul de transport ***** a traversat frontiera prin punctul de trecere „Maiaki-Udobnoe-Palanca”, fiind înregistrat pe numele Gorohov Serghei, iar la data de 21.03.2013, ora 03:13, acelaşi mijloc de transport a fost înregistrat la ieşire, prin punctul de trecere „Goptivka - Nehoteevka”, în regim de folosinţă temporară/personală, titular fiind Gorohov Serghei.

La data de 14.07.2017, ora 12:16 mijlocul de transport ***** a fost înregistrat la traversarea frontierei ucrainene „Novi Iarîlovîci - Nova Huţa”, în regim de folosinţă personală, de către Gorohov Serghei, ca mai apoi la aceeaşi dată 14.07.2017, ora 22:18, acelaşi mijloc de transport a fost înregistrat la ieşire, prin punctul de trecere „Platonovo - Goianul Nou”, în regim de folosinţă temporară/personală, titular fiind Gorohov Serghei (*f.d. 46*).

Respectiv, din materialele dosarului rezultă că persoana Gorohov Serghei a introdus în Republica Moldova mijlocul de transport ***** la ***20.03.2013, ora 14:17 şi la 21.03.2023, ora 03:13, a scos mijlocul de transport din ţară***. La fel, a introdus în Republica Moldova mijlocul de transport ***** la ***14.07.2017, ora 12:16 şi la 14.07.2017, ora 22:18, a scos mijlocul de transport din ţară*** (*f.d. 46*), iar procesul-verbal contestat a fost întocmit la ***02.04.2025*** (*f.d. 40*), autoritatea reţinând că persoana ar fi comis contravenţia ***27.11.2022*** (*f.d. 53*), prin depăşirea termenului de admitere temporară.

Reieşind din circumstanţele expuse, s-a stabilit că examinarea cauzei contravenţionale a fost realizată în mod incomplet, iar circumstanţele relevante ale faptei nu au fost pe deplin elucidate, fapt ce impune necesitatatea examinării suplimentare a cazului în vederea unei examinări complete, administrării tuturor probelor existente cazului, stabilirii relevanţei şi legalităţii acestora, precum şi înlăturării erorilor procedurale constatate.

Noţiunea de *contravenţie vamală,* prevăzută la art. 228 Cod Vamal, înseamnă încălcarea reglementărilor vamale săvârşită prin acţiuni sau inacţiuni care atrag răspunderi stabilite în Codul contravenţional şi în Codul vamal.

Potrivit art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, *omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligaţia de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, omiterea returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi a altor valori, scoase cu obligaţia de a fi returnate în termenele stabilite în actele referitoare la asumarea acestei obligaţii, nerespectarea măsurilor de politică economică şi a restricţiilor prevăzute la trecerea*

*mărfurilor peste frontiera vamală, în lipsa elementelor constitutive ale infracţiunii****: pentru o perioadă mai mare de 30 de zile, se sancţionează cu amendă de la 1300 la 1500 de unităţi convenţionale, cu obligarea scoaterii de pe/returnării pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor şi valorilor respective, după caz****.*

Potrivit prevederilor art. 427 alin. (19) Cod vamal nr. 95/2021, Mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 319[1] pct. 3) lit. a) şi b), pot rămâne pe teritoriul vamal sub regimul de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive. Plasarea sub regimul de admitere temporară a mijloacelor de transport prevăzute în prezentul alineat, de către persoanele stabilite pe teritoriul vamal, se efectuează prin declararea, verbală sau altă acţiune a mijlocului de transport, fără deţinerea autorizaţiei şi cu exonerare de la prezentarea garanţiei. Pentru mijloacele de transport neînmatriculate în Republica Moldova care au fost introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin declarare prin acţiune până la momentul intrării în vigoare a prezentului cod, termenul de declarare prin acţiune de 180 de zile este calculat din data intrării în vigoare a prezentului cod.

Potrivit prevederilor art. 318 alin. (1) şi (2) Cod vamal, în cadrul regimului de admitere temporară, mărfurile străine destinate reexportului pot face obiectul unei utilizări speciale pe teritoriul vamal, cu scutire totală sau parţială de drepturi de import şi fără a fi supuse: a) altor plăţi; b) măsurilor de politică comercială, în măsura în care acestea nu interzic introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal sau scoaterea lor din acesta. Regimul de admitere temporară se poate utiliza numai în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: a) mărfurile nu suferă nicio modificare, cu excepţia uzurii normale datorate folosirii acestora; b) este posibilă asigurarea identificării mărfurilor plasate sub regim, cu excepţia cazului în care, având în vedere natura sau utilizarea prevăzută a acestora, absenţa măsurilor de identificare nu riscă să conducă la folosirea abuzivă a regimului sau, în cazul menţionat la art. 290, atunci când este posibil să se verifice că sunt respectate condiţiile prevăzute pentru mărfuri echivalente; c) titularul regimului este stabilit în afara teritoriului vamal, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezentul cod şi de Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal; d) sunt îndeplinite cerinţele prevăzute în legislaţia vamală pentru acordarea scutirii totale sau parţiale de drepturi de import.

Totodată, potrivit prevederilor art. 319[1] pct. 2) şi 3) Cod vamal, pentru mijloace de transport neferoviar utilizate în scop comercial, încheierea regimului de admitere temporară trebuie să aibă loc în intervalul de timp necesar pentru efectuarea operaţiunilor de transport, calculat de la data la care mărfurile sunt plasate sub regimul respectiv. Încheierea regimului de admitere temporară în cazul mijloacelor de transport şi al containerelor trebuie să aibă loc în următoarele termene, calculate de la data la care mărfurile sunt plasate sub regim: 1) pentru mijloace de transport feroviar – 12 luni; 2) pentru mijloace de transport neferoviar utilizate în scop comercial – intervalul de timp necesar pentru efectuarea operaţiunilor de transport; 3) pentru mijloace de transport rutier utilizate în scop privat: a) de către studenţi, cu excepţia celor care deţin cetăţenia Republicii Moldova – intervalul şederii lor pe teritoriul vamal în scopul unic de a-şi urma studiile; b) de către persoane care îndeplinesc activităţi cu o durată determinată – intervalul şederii lor pe teritoriul vamal necesare pentru a-şi urma scopul unic de îndeplinire a activităţii de serviciu; c) în alte cazuri, inclusiv pentru animale de tracţiune şi atelaje – 6 luni; d) în cazul persoanelor fizice care nu sunt stabilite pe teritoriul

vamal. Acestora li se acordă un alt regim de şedere pe teritoriul Republicii Moldova. Documentele confirmative sunt prezentate organului vamal în vederea prelungirii termenului de aflare a mijlocului de transport auto declarat prin altă acţiune, iar informaţia respectivă este inclusă în Registrul de stat al vehiculelor. Prelungirea termenului de admitere temporară se face în baza declaraţiei vamale standard sau conform procedurii stabilite de Serviciul Vamal şi fără obligativitatea depunerii garanţiei; 4) pentru mijloace de transport aerian utilizate în scop privat – 6 luni; 5) pentru mijloace de transport maritim şi fluvial utilizate în scop privat – 18 luni; 6) pentru containere, echipamentul şi accesoriile lor – 12 luni.

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 561 din 18.05.2007, SI „Frontiera" este proiectat pentru exercitarea de către organele vamale a evidenţei, controlului şi vămuirii mijloacelor de transport, care traversează frontiera de stat prin punctele de trecere stabilite de legislaţia în vigoare.

SI „Frontiera" are ca funcţie următoarele: *Asigurarea încasării unice a plăţilor calculate de toate serviciile de la frontieră prin intermediul unui bon de plată; Micşorarea timpului de traversare a frontierei prin excluderea introducerii duble a aceleaşi informaţii de către diferite servicii şi excluderea evidenţei manuale; Asigurarea unei evidenţe stricte a traversării unităţilor de transport a frontierei şi a plăţilor calculate şi încasate.*

Aşadar, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina contravenientului Gorohov Serghei, instanţa reţine că, potrivit principiilor fundamentale ale procesului contravenţional, sarcina probării circumstanţelor care confirmă existenţa contravenţiei şi vinovăţia persoanei revine agentului constatator, iar orice dubiu urmează a fi interpretat în favoarea persoanei învinuite de comiterea contravenţiei.

În acest sens, analizând materialele cauzei contravenţionale, instanţa constată că în speţă nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, respectiv nu au fost prezentate probe suficiente şi concludente care să confirme existenţa tuturor elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) din Codul contravenţional.

Astfel, potrivit procesului-verbal contestat, contravenientului i-a fost imputată depăşirea termenului de admitere temporară a mijloacelor de transport cu nr. ***** şi ***** pe teritoriul Republicii Moldova.

În această ordine de idei, însăşi Serviciul Vamal, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067 din 02.04.2025, indică că, analizând sistemele informaţionale s-a stabilit, conform răspunsului primit de la organele vamale ale Ucrainei 26/26-04/11/1000 din 03.05.2023, ca m/t cu nr. ***** are ieşire din RM, la data de 20.03.2013 prin PV Palanca-Maiaki Udobnoe şi intrare în Rusia la data de 21.03.2013, iar m/t cu nr. ***** are intrare in RM prin PV Platonovo-Goianul Nou la data de 14.07.2017 (*f.d. 40*).

Astfel, reieşind din cele descrise mai sus însăşi organul vamal confirmă faptul că mijlocul de transport cu nr. ***** totuşi a fost scos din Republica Moldova, însă mijlocul de transport cu nr. ***** nu a fost scos din Republica Moldova, pornind procesul contravenţional exclusiv pentru automobilul ***** în baza sistemului informaţional „FRONTIERA".

Organul vamal a susţinut că mijloc de transport cu nr. ***** ar fi rămas pe teritoriul Republicii Moldova, încălcând regimul de admitere temporară, din informaţia extrasă din

Sistemul Informaţional „Frontiera” nu rezultă că termenul de aflare a mijlocului de transport pe teritoriul statului ar fi fost depăşit, faptul dat fiind confirmat prin estrasul (*f.d. 57*), unde este indicat că, mijlocul de transport a intrat în RM la 14.07.2017 şi a ieşit din RM la 23.07.2017. Această probă oficială, provenind din propriul sistem informaţional al autorităţii, răstoarnă integral susţinerea privind nescoaterea vehiculului din ţară.

Instanţa menţionează că, pentru existenţa contravenţiei prevăzute de art. 287 Cod contravenţional este necesară demonstrarea faptului că mijlocul de transport nu a fost scos din ţară în termen. În prezenta cauză, chiar sistemul „Frontiera” confirmă contrariul.

În aceste condiţii, instanţa apreciază că în acţiunile contravenientului nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) din Codul contravenţional, întrucât lipseşte elementul subiectiv al faptei, respectiv vinovăţia persoanei. Or, răspunderea contravenţională poate fi angajată doar în cazul în care fapta este săvârşită cu vinovăţie, iar existenţa acesteia trebuie dovedită de către agentul constatator.

Prin urmare, instanţa nu constată în acţiunile lui Gorohov Serghei elementele constitutive ale contravenţiei prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, vinovăţia acestuia nefiind dovedită prin probe concludente, pertinente şi utile la caz.

Mai mult, instanţa reţine că fapta a fost constatată de către organul vamal la data de ***27.11.2022***, iar procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit la data de ***02.04.2025***. În aceste condiţii, agentul constatator era obligat, în termen de 15 zile de la momentul sesizării, potrivit art. 440 alin. (3) din Codul contravenţional, să întocmească proces-verbal cu privire la contravenţie şi să aplice sancţiunea conform legii în vigoare la data comiterii faptei, respectiv la 27.11.2022, ***şi nu după trecerea unui interval de 2 ani şi 5 luni din momentul sesizării şi după 13 ani din momentul consumării contravenţiei contravenţii din anul 2013 şi 9 ani din momentul consumării contravenţiei din anul 2017.***

Astfel, deşi contravenţia a fost constată la 27.11.2022, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie la data de 02.04.2025, şi a aplicat sancţiune prevăzută la art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, în vigoare la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie, dar nu la momentul comiterii faptei.

Potrivit prevederilor art. 3 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei. Legea contravenţională care înăspreşte sancţiunea sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei contravenţii nu are efect retroactiv.

În speţă, prin decizia agentului constatator a Biroului Vamal Centru din 02.04.2025, petiţionarul Gorohov Serghei a fost sancţionat pentru comiterea contravenţiei prevăzute la art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, cu amendă în mărime de 1300 u.c., echivalentul a 65 000 lei, cu obligarea de a scoate din ţară mijlocul de transport.

Deşi, în redacţia Legii la momentul comiterii contravenţiei, sancţiunea prevăzută la art. 287 alin. (8) Cod contravenţional, prevedea pedeapsa în formă de *amendă de la 84 la 90 de unităţi convenţionale, cu obligarea scoaterii de pe teritoriul vamal a mijloacelor de transport prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligaţia de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal.*

În urma modificărilor, introduse ulterior în prevederile Codului Contravenţional, dispoziţia, cît şi sancţiunile contravenţionale prevăzute la art. 287 a suferit modificări esenţiale.

Astfel, este evident că, agentul constatator a aplicat o sancţiune evident mai aspră decât cea prevăzută de norma materială la momentul comiterii contravenţiei, deci a aplicat o Lege defavorabilă contravenientului.

La fel, instanţa constată că, vehiculele au fost scoase de pe teritoriul RM la ***21.03.2013 şi 14.07.2017***, chiar şi dacă presupune că, vehiculele nu au fost scoase, totuşi contravenţia reţinută se constată ca fiind consumată în anul 2013 şi anul 2017, nu în anul 2022, cum în mod eronat a reţinut autoritatea, or autoritatea nu poate plasa în mod arbitrar momentul constatării faptei în 2022, neexistând niciun act sau eveniment juridic care să prelungească sau să amâne momentul consumării contravenţiei, cum nu a existat nici un act emis de autoritatea competentă de prelungirea legală a termenului de examinarea cauzei contravenţionale.

Suplimentar, instanţa notează că, începând cu anul 2013 şi respectiv anul 2017, autoritatea nu a întreprins nicio acţiune procedurală privind constatarea şi examinarea faptei, iar persoana nu a fost citată şi nu s-a sustras. Procesul-verbal a fost întocmit în anul 2022, adică la aproximativ 13 ani respectiv şi 9 ani, după săvârşirea faptei şi cu mult peste termenul legal de 1 an.

Prin urmare, termenul de prescripţie a expirat demult, iar autoritatea nu mai avea dreptul legal să sancţioneze persoana.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, prescripţia înlătură răspunderea contravenţională. Termenul general de prescripţie a răspunderii contravenţionale este de un an.

Deşi, agentul constatator invocă precum că contravenţia prevăzută la art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, constituie contravenţie continuă.

Instanţa reţine că, potrivit prevederilor art. 30 alin. (9) Cod contravenţional, în cazul contravenţiei continue şi al contravenţiei prelungite, termenul de prescripţie curge de la data săvârşirii ultimei acţiuni sau a inacţiunii.

Pe cale de consecinţă, în cauza de faţă poate fi vorba despre o contravenţie continuă, desfăşurată în anul 2013 şi respectiv anul 2017 (termenul expirării celor 180 zile) şi pînă la 27.11.2022, dată la care s-a sesizat agentul constatator. Din momentul sesizării, agentul constatator avea la dispoziţie un termen de 15 zile pentru a adopta o decizie pe caz, în conformitate cu prevederile art. 440 alin. (3) din Codul contravenţional.

Potrivit art. 5 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1) şi (2) din aceiaşi lege, Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În circumstanţele expuse, este evident că persoana nu este pasibilă de răspundere contravenţională în conformitate cu prevederile Codului contravenţional, întrucât fapta imputată s-a consumat în anul 2013 şi respectiv anul 2017, iar potrivit art. 3 alin. (1) şi (2) caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea aplicabilă se determină după legea în vigoare la momentul săvârşirii acesteia, lege care nu poate fi aplicată retroactiv în defavoarea persoanei.

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală", în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

De asemenea, instanţa reţine că, la materialele cauzei lipseşte citarea legală prin care Gorohov Serghei ar fi fost citat pentru data de 02.04.2025, dată la care a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie. Or, simpla anexare a unor citaţii, fără dovada comunicării şi a recepţionării acesteia de către destinatar, nu poate constitui probă a efectuării unei citări legale.

Prin urmare, se atestă lipsa citării legale lui Gorohov Serghei la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie, iar în concordanţă cu cele expuse, instanţa conchide că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria/nr. SVM01014067 din 02.04.2025, fără a dovedi citarea făptuitorului, în acest sens eşuând în a demonstra faptul înmânării înştiinţării oficiale.

Potrivit art. 382 alin. (1) şi (3) din Codul contravenţional, citarea este o acţiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională asigură prezentarea persoanei în faţa sa pentru desfăşurarea normală a procesului contravenţional şi se face în aşa fel ca *persoana chemată să primească invitaţia cu cel puţin 5 zile înainte de data când ea trebuie să se prezinte în faţa autorităţii respective*, însă la caz, în modalitatea

lipsei notificării de către agentul constatator, a eşuat în acest context şi prin urmare făptuitorul nu ar fi putut să informeze autoritatea, indicând motivul, precum şi să convină cu privire la data şi ora când se va putea prezenta, ce reprezintă o omisiune care afectează grav fondul cauzei şi îndeosebi dreptul acuzatului de a fi informat despre învinuirile aduse, în lumina dreptului său la apărare şi a egalităţii armelor ca parte a unui proces echitabil.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a susţinut că o acuzaţie înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumţii că o persoană a comis o faptă penală, dar şi orice măsură care afectează substanţial situaţia suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Necitarea făptuitorului, pe cale de consecinţă, a dus la încălcarea dreptului la un proces echitabil, or fapta imputată lui Gorohov Serghei a fost examinată în mod unilateral, nefiindu-i oferită posibilitate făptuitorului de a se expune pe marginea cauzei şi a-şi dovedi nevinovăţia.

Cu referire la prevederile art. 384 Cod contravenţional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să cunoască fapta imputată, să ia cunoştinţă de materialele din dosar, să ia cunoştinţă de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să facă obiecţii asupra corectitudinii lui, să ceară completarea lui cu circumstanţe care, în opinia sa trebuie să fie consemnate, să fie informat de agentul constatator despre toate hotărârile ce se referă la drepturile şi interesele sale, să primească, la cerere, copii de pe aceste hotărâri.

În concordanţă cu cele expuse, Curtea Europeană a Drepurilor Omului a susţinut că o acuzaţie înseamnă nu numai notificarea oficială a unei prezumţii că o persoană a comis o faptă penală, dar şi orice măsură care afectează substanţial situaţia suspectului (a se vedea *Padin Gestoso împotriva Spaniei (dec.)*, 8 decembrie 1998).

Prin urmare, instanţa conchide că este obligaţia pozitivă a autorităţilor statului de a informa persoana referitor la învinuirea adusă, or înaintarea unei acuzări sunt în corelaţie directă cu dreptul acuzatului de a participa la cazul de învinuire a sa într-o faptă ilicită, mai ales în situaţia în care soluţia a fost adoptată de agentul constatator în situaţia în care făptuitorul respinge acuzaţiile aduse, ce impune că soluţionarea cazului prin aplicarea unei amenzi, a avut loc exclusiv în lipsa făptuitorului şi nu au fost desfăşurate nici o acţiune pentru a asigura examinarea diligentă a procesului contravenţional, cu respectarea dreptului de participarea în propria cauză a lui Gorohov Serghei, cât şi informarea despre acuzaţia adusă.

De asemenea, referitor la citarea pesoanei, în cauza *Ziliberberg împotriva Moldovei (1 februarie 2005, nr. 61821/00, par. 40)*, Curtea a arătat că art. 6 al Convenţiei, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal, ce include *inter alia* nu doar dreptul de a fi prezent, dar şi de a asculta şi a urmări procesul, iar acest drept face implicit parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi, de asemenea, dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 - *„să se apere el însuşi”*, *„să întrebe sau să solicite audierea martorilor”* şi *„să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere”*.

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează

în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina cet. Gorohov Serghei.

Pornind de la cele indicate, instanţa consideră învinuirea adusă cet. Gorohov Serghei, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional, neîntemeiată, urmând încetarea procesului în legătură cu faptul că în acţiunile contravenientului nu există faptul contravenţiei.

Pentru aceste motive şi în conformitate cu prevederile art. art. 394-395, 402, 441, 443, 461, 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea lui ***Gorohov Serghei*** privind repunerea în termenul de contestare a deciziei, ***ca fiind întemeiată.***

Se admite contestaţia înaintată de ***Gorohov Serghei*** privind anularea procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067 şi a deciziei de sancţionare din 02.04.2025, emise de agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al RM, Toncoglaz Maxim, în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. SVM01014067 şi a deciziei de sancţionare din 02.04.2025, prin care ***Gorohov Serghei*** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 287 alin. (8) lit. b) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional în privinţa cet. ***Gorohov Serghei*** din lipsa în acţiunile acestuia a faptului contravenţiei.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,
Judecător Lilia Lupaşco